

Sygn. akt V KK 16/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu z urzędu, na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 12 lutego 2014 r.,

w sprawie J. S.

skazanego z art. 178a § 1 k.k.,

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 6 września 2013 r.,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w O. z dnia 20 lutego 2013 r.,

na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 531 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**pozostawić bez rozpoznania kasację obrońcy skazanego J. S.,
a kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć
skazanego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 20 lutego 2013 r., J. S. został skazany za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. na okres próby wynoszący 2 lata. Na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzekł Sąd od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Postpenitencjarnej i Pomocy Pokrzywdzonym świadczenie pieniężne w kwocie 400 zł., a na podstawie art. 42 § 2 k.k. środek kamy zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego. Po jej rozpoznaniu Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 6 września 2013 r., sygn. akt VII Ka .../13, utrzymał w mocy zaskarżony wyrok uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

Kasację od tego wyroku wniósł obrońca skazanego. Opierając jej podstawy o przepis art. 523 § 1 k.p.k. zarzucił:

- rażąco obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a to art. 7 i 410 k.p.k.;

- rażące naruszenie art. 433 § 2 k.p.k. poprzez nierozważenie i nieustosunkowanie się przez sąd odwoławczy do wszystkich zarzutów i wniosków apelacji;

- w konkluzji obrońca wniósł w pierwszej kolejności o uchylenie wyroku i uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

Zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału VII Karnego - Odwoławczego Sądu Okręgowego w O. z dnia 5 listopada 2013 r., kasacja została przyjęta na podstawie art. 530 § 1 k.p.k. jako odpowiadająca warunkom formalnym (k. 156). Wpłynęła ona do Sądu Najwyższego w dniu 10 stycznia 2014 r.

W pisemnej odpowiedzi na kasację Prokurator Prokuratury Okrękowej w O. wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Sąd Najwyższy jest zobowiązany do kontroli wymogów formalnych skargi kasacyjnej już po przekazaniu mu przyjętej przez sąd odwoławczy kasacji. W przedmiotowej sprawie zaszła potrzeba rozstrzygnięcia z urzędu, czy kasacja obrońcy skazanego J. S. została prawidłowo przyjęta i czy jest prawnie dopuszczalna. Po dokonaniu tej kontroli należy stwierdzić, że kasacja ta jest niedopuszczalna z mocy ustawy i jako wadliwie przyjęta podlegała pozostawieniu bez rozpoznania

Zgodnie z przepisem art. 519 k.p.k. kasacja przysługuje tylko od prawomocnego wyroku sądu odwoławczego kończącego postępowanie. Jednocześnie przepis art. 523 § 2 k.p.k. określa przedmiotowe ograniczenia i wskazuje kategorie spraw, w których kasacja może być wniesiona przez strony. Stanowi, że kasację na korzyść oskarżonego można wnieść jedynie w razie skazania za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia

wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie to nie dotyczy kasacji wniesionych z powodu bezwzględnych przyczyn odwoławczych z art. 439 k.p.k. oraz kasacji wniesionych na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. przez Prokuratora Generalnego lub Rzecznika Praw Obywatelskich (art. 523 § 4 k.p.k.).

A zatem *a contrario*, dyspozycją przepisu art. 523 § 2 k.p.k. nie są objęte przypadki prawomocnego skazania, jeżeli takiemu skazaniu nie towarzyszy jednocześnie prawomocne orzeczenie o wymierzeniu kary bezwzględnej pozbawienia wolności (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 czerwca 2010 r., V KK 146/10, Lex Nr 843953).

Należy przypomnieć, iż zgodnie z przepisem art. 530 § 2 k.p.k., prezes sądu odwoławczego, do którego wniesiono kasację, powinien odmówić jej przyjęcia m.in. wówczas, gdy jest niedopuszczalna z mocy ustawy (art. 429 § 1 k.p.k.). Z kolei na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. Sąd Najwyższy pozostawia bez rozpoznania przyjętą kasację, jeżeli nie odpowiada ona kryteriom z art. 530 § 2 k.p.k. Wobec wymierzenia skazanemu S. kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania, kasacja byłaby dopuszczalna tylko w wypadku postawienia zarzutu zaistnienia jednego z uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. Jednak w przedmiotowej kasacji taki zarzut nie został sformułowany, a skoro tak, skarga nie powinna zostać przyjęta.

Ponieważ w przedmiotowej sprawie kasacja obrońcy skazanego została wadliwie przyjęta, pomimo tego, że była niedopuszczalna z mocy ustawy, należało rozstrzygnąć w trybie art. 531 § 1 k.p.k. o jej pozostawieniu bez rozpoznania.

O kosztach sądowych postępowania kasacyjnego orzeczono zgodnie z art. 626 § 1 k.p.k. i art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k.